

Debatindlæg om titelproblemer, autorisation m.v. i forhold til kliniske diætister

Debatindlæggene kommer fra portalen www.ernaeringogsundhed.dk

Alt det Kliniske diætister ikke kan

15. jan. 2008 14:58 Ann-Lie Bak-Mikkelsen

En amerikansk senator - Mcgovern - har en gang sagt "Jo længere titel desto ubetydeligere job".

Det citat giver rigtig dårlige vibes – for en næsten færdiguddannet (og hold nu fast) "Professionsbachelor i Ernæring og sundhed med speciale i Human Ernæring". Eller hvad med den her: "Professionsbachelor i Ernæring og sundhed med speciale i Klinisk Ernæring"! Mere ubetydeligt kan det vel næsten ikke blive!

Og dog – de sidstnævnte Professionsbachelorer har nemlig fået tildelt de beskyttede titler "Klinisk Diætist" og "Diætist" af Sundhedsministeriet – en særlig autorisation der, som ordet "klinisk" fortæller, gives til personer der er uddannet til at arbejde med behandling og rehabilitering af syge i relation til ernæring og diætetik.

Nu kan det måske lyde som om, at jeg lider af et fænomen der ikke kan kureres med sund kost, nemlig ondt i r....., men nej, nej – tag ikke fejl! Jeg ønsker mig ikke autorisation til at kalde mig Klinisk Diætist – for det er jeg langt fra.

Mit ærinde i denne forbindelse er mere af oplysende karakter – for når jeg ved indledningen til en samtale med en potentiel arbejdsgiver eller kunde i mit livsstilsbureau har præsenteret mig som "Professionsbachelor i Ernæring og Sundhed med speciale i Human Ernæring", er der faktisk ikke ret mange, der har nogen ide om hvad denne lange og knudrede titel dækker over.

Titlen giver langt fra associationer til at her er tale om en forebyggelses- og sundhedsfremmerådgiver. En rådgiver der har gennemført et 3½ års akademisk studie med særligt fokus på almen ernæring, ernæringsfysiologi, arbejdsfysiologi og humanbiologi. En rådgiver der har erhvervet sig specielle kompetencer til at kunne varetage opgaver inden for idrætssportsernæring, kostvejledning på arbejdspladser, i skoler og institutioner, eller til at indgå i udviklingsarbejder indenfor ernæring og sundhed med henblik på forebyggelse og sundhedsfremme.

Det er alt sammen specialer der ligger langt uden for den Kliniske Diætists kompetenceområde – så det ville være direkte vildledende hvis jeg kaldte mig Klinisk Diætist.

- og så er det at jeg måske skal krybe til korset og indrømme, at jeg nok alligevel lider lidt af det før omtalte fænomen. For det er da sært at der ud af 7 specialer på en og samme uddannelse, bygget op om samme læst – endda med samlæsning i de første 1½ år – kun er et speciale der officielt kan få tildelt en titel der er forståelig og anvendelig i forhold til et fremtidigt virke!?

Som "Professionsbachelor i Ernæring og Sundhed med speciale i Human Ernæring" skal jeg ud at sælge mine kompetencer og ydelser til skoler, institutioner, idrætsorganisationer og arbejdspladser. Ydelser der i høj grad fordrer professionalisme og tillid til mig som rådgiver. I den forbindelse ville det unægtelig være noget lettere, hvis jeg via min uddannelsesmæssige titel kunne differentiere mig fra kvaksalvere og selvudrånede kost- og sundhedseksperter.

For i virkelighedens verden kan man ikke præsentere sig som Professionsbachelor i Ernæring og Sundhed med speciale i Human Ernæring – så vi er nødsaget til at opfinde mere eller mindre sigende titler alt efter formål, for at blive taget alvorligt - og havner på den måde i bås med de føromtalte ikke-uddannede aktører på området. En ganske uheldig bivirkning ved at forfordele et speciale af selv samme uddannelse med en velkendt titel!

Jeg HADER min uddannelse

20. feb. 2008 12:47 Bjarne Wichmann Bagge Petersen

Hvor jeg dog HADER min uddannelse... eller rettere, jeg hader TITLEN på min uddannelse og fagsnobberiet på de danske arbejdspladser.

Kender i ikke det, at man ser et jobopslag, hvor der bare står ens navn ud over det hele, selvom der ikke står eksplicit at det er en pb'er de søger?

Sådan et har der lige været, hvor der stod mit navn ud over det hele. Jeg ringede til dem og blev bekræftet i, at det her job var lige mig. Skriver en god ansøgning og sender den af sted.

Et par uger efter dumper der så et brev ind om at stillingen er blevet besat til anden side. Man er end ikke indkaldt til samtale. Lyder bekendt?

Og så begynder den der nagende spørgen til sig selv, "hvorfor nu det"? Den der følelse man også havde, da man sad og skrev sin ansøgning, "Skal jeg nu bruge hele min ansøgning på at beskrive hele studierordningen for 'Professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i sundhedskommunikation' eller skal jeg fokusere på MIG og MINE kvalifikationer, og håbe at den potentielle arbejdsgiver ikke ser en i hvid kittel, hårnet og træsko for sit indre øje når han læser titlen."

Jeg vælger konsekvent det sidste, men denne gang var jeg altså nysgerrig efter om det nu var den rette strategi og hvad der gjorde at jeg ikke var kommet i betragtning.

Så jeg ringede til lederen på stedet som var flink og rar og som lovede at kigge på min ansøgning igen og fortælle mig hvad der havde gjort, at jeg ikke var kommet i betragtning. Så i dag ringede han tilbage og bekræftede mig i min mistanke.

Jeg havde ikke den "rigtige" uddannelse. De havde søgt efter en lærer (eller audiopæd), og det var jeg ikke. Ikke at jeg manglede de og de kvalifikationer eller erfaring, nej, jeg var bare ikke lærer.

Og det kunne jo være fint nok, hvis de kompetencer stillingen krævede var lærespecifik, men så havde jeg heller ikke søgt den.

Nej, jobbet krævede en person, som kunne tage ud til

kommunikationshandicappede VOKSNE borgere (bla. hjerneskadede) og rådgive dem og opsætte IKT-udstyr, give support, undervisning, lave sagsbehandling mv..

Hvor er det lige at en FOLKESKOLElære er bedre kvalificeret end en der er uddannet til at undervise og vejlede VOKSNE mennesker på SoSu-skoler, AMU-centre mv.? Er en Pb'ers viden inden for voksenpædagogik og psykologi ikke mere relevant end en FOLKESKOLElærers børnepædagogik og psykologi? Vil en Pb'ers viden om anatomi, ergonomi og fysiologi ikke være et plus ifht. en FOLKESKOLElære?

Nu prøver jeg ikke at nedgøre folkeskolelærerne. Min pointe er bare, at ifht. pågældende stilling (og sikkert også mange andre), så er en Pb'ers kvalifikationer mindst lige så gode som en lærers, plus at vi har nogle andre kvalifikationer, der måske kunne være mere relevante.

Og som et lille krydderi på historien, så var der også en antydning af at fagforeningen (læs:DLF) "ville korse sig", hvis der kom andre faggrupper ind. Jeg prøvede at bore lidt i den, men da jeg nævnte at jeg faktisk var organiseret i DLF gled han hurtigt af og ville ikke rigtig uddybe den kommentar. Men jeg tvivler da på at ens egen fagforening ville spænde ben, blot fordi man ikke tilhørte den rette faggruppe... ?

Det kan godt være at jeg lyder mavesur, men det er altså ikke første gang jeg er pandet mod muren af fagsnobberi. "Jamen, du er jo ikke rigtig pædagog" ifht. et job som bostøttemedarbejder/hjemmevejleder for udviklingshæmmede. Eller er blevet forbigået til et spændende og langt kursus i neuropædagogik, fordi jeg ikke er socialpædagog, selvom jeg arbejder tæt med hjerneskadede.

Hvad skal man med en god fin lang uddannelse, når arbejdsgiveres fasttømrede rygmarvsreaktioner er, at det er noget med kødgryder og knold i nakken?

Og kunne vi ikke tage og droppe den dorske titel, professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i sundhedskommunikation, og slet og ret kalde den fx Sundhedslærer og -formidler. Det er da at vende lidt tilbage til rødderne som husholdningslærerinde uden at være kønsdiskriminerende og samtidigt rumme de nye kompetencer, der er kommet i uddannelsen som professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i sundhedskommunikation.

Profilering af professionsbachelor i ernæring og sundhed kræver samlet indsats!

27. mar. 200709:31 Claus Brandstrup

Åbent brev til
Foreningen af Kliniske Diætister, FaKD
27. marts 2007

Det kræver en samlet, bred indsats at sikre professionsbachelorer i ernæring og sundhed ansættes i kommunale stillinger. Det bør FaKD også bidrage til.

Kendskabet til professionsbachelorer i ernæring og sundhed er ikke tilfredsstillende. Det viser en undersøgelse over professionsbachelorernes arbejdsmarked, som Evalueringsinstituttet offentliggjorde i februar 2006. Der er således behov for at vi professionsbachelorer i ernæring og sundhed profilerer vore kompetencer og kvalifikationer overfor blandt andet kommunale ledere således at vores faggruppe sikres ansættelse i sundhedsfremme-, forebyggelses- og behandlingsopgaver. En sådan profilering bør vise faggruppens bredde og tværfaglighed, og naturligvis sikre at vi som faggruppe fremstår som kompetente, troværdige og uundværlige samarbejdspartnere i den kommunale sundhedsopgave.

Kommunerne har fået overdraget en række nye opgaver, herunder sundhedsfremme og forebyggelse for borgerne. Det er opgaver vi professionsbachelorer er oplagte til at udfylde. Og handler det om behandlingsopgaver i eksempelvis primær sektor vil en klinisk diætist være et godt valg. Men når det handler om borgerrettet sundhedsfremme og forebyggelse er mange af de andre specialeretninger en professionsbachelor i ernæring og sundhed kan være uddannet i, ja, så er de et lige så oplagt valg.

I Danmarks Lærerforening har vi arbejdet med en sådan profilering i mange år. Senest har vi konkret haft en konsulent ansat netop med det formål at kontakte alle Danmarks nye kommuner. I den profilering har vi valgt at profilere professionsbachelorer i ernæring og sundhed (tidligere ernærings- og husholdningsøkonom) uanset specialisering. Således også kliniske diætister. Resultatet af denne konsulentopgave er endog særdeles positivt og offentliggøres i en rapport i nær fremtid.

Primo 2007 mødtes faglige organisationer, uddannelsessteder, studerende og interesseorganisationer med Undervisningsministeriet for at drøfte hvordan vi kan dels profilere faggruppen, dels om der er behov for at ændre titler på nogle/alle specialeretninger. På mødet fortalte Danmarks Lærerforening, at vi har iværksat ovennævnte indsats overfor kommunerne. På tidligere møder i andre sammenhænge er både Kost & Ernæringsforbundet og FaKD orienteret som samme. Resultatet af mødet blev nedsættelse af en arbejdsgruppe bestående af 12 personer. Arbejdsgruppen skal som det første definere kommissorium og herefter drøfte de problemstillinger faggruppen udfordres af, herunder kendskab til faggruppens kompetencer og kvalifikationer.

Jeg føler mig meget provokeret af at FaKD nu vælger at kontakte alle kommuner og regioner med en profilering af kun kliniske diætister. Ikke kun mener jeg, at profilering af én specialeretning er snæversynet og ikke signalerer uddannelsens bredde. Men derudover vil et brev til kommunerne med netop denne snævre profilering af kliniske diætister stille alle andre professionsbachelorer – og også det projekt vi i Danmarks Lærerforening har søsat – i et dårligere lys. I et af de breve FaKD udsender til kommunerne skrives der: "Alle kliniske diætister i Danmark skal have en autorisation fra Sundhedsstyrelsen. Det er borgerens og sundhedssystemets garanti for en professionel vejledning". Afsender: Den lokale diætist. Jeg kan kun tolke det således, at FaKD mener, at det udelukkende er personer med en autorisation, der, der kan varetage vejledningsopgaver i kommunerne. Det er IKKE korrekt! Disse opgaver kan varetages af professionsbachelorer i ernæring og sundhed. Behandlingsopgaver i forhold diætetisk arbejde kan varetages af diætister.

Resultatet af FaKDs indsats kan blive forvirring i kommunerne og i værste fald at mange professionsbachelorer i ernæring og sundhed fravælges ved ansættelse af nye kommunale medarbejdere.

Jeg skal derfor på det kraftigste opfordre til at FaKD bidrager til profilering af hele

faggruppen. Kun derved sikrer vi, at borgeren opnår den bedste behandling og forebyggelse, og kommunerne de bedst kvalificerede medarbejdere.

Med venlig hilsen

Claus Brandstrup
Kongresdelegeret (studerende) i Danmarks Lærerforening
Stud. professionsbachelor i ernæring og sundhed

Der skal fokus på hele vores uddannelse - ikke kun på en enkelt specialelinie
19. mar. 2007 18:44 Stina Thorsvang

Vores titel, professionsbachelor i ernæring og sundhed, har været til diskussion mange steder, og for nylig blev der indkaldt til et møde med undervisningsministeriet, hvor, blandt andet, uddannelsesinstitutionerne og de faglige organisationer deltog. På SUHR'S hjemmeside, kunne man efterfølgende læse et oplæg, skrevet af en studerende, dette oplæg gav udtryk for den studerendes (og SUHR'S, som jeg læser det) formål med titeldiskussionen, samt hans oplevelse af mødet, nedenstående er min reaktion på dette oplæg, samt min generelle holdning til emnet. Hele den studerendes oplæg kan læses på SUHR'S hjemmeside, www.suhrs.dk, under Tidligere forsidehistorier, "Møde med UVM om ny specialetitel".

Jeg synes, det er rigtig godt, at der bliver arbejdet for at få gjort vores uddannelse mere synlig, og jeg synes, det er super, med studerende der kæmper for deres sag. Men når det er sagt, må jeg tilslutte mig den holdning de andre uddannelsessteder og de faglige organisationer giver udtryk for, nemlig at der skal fokus på hele uddannelsen og ikke bare en enkelt specialetitel.

Jeg synes faktisk, det er ret snæversynet af SUHR'S, som uddannelsesinstitution at tage til så vigtigt et møde for primært at promovere én specialelinie, det er jo næsten alle specialelinier, der rammes af den manglende synlighed.

Det vigtigste, som jeg ser det, er en fælles indsats for at få promoveret hele uddannelsen, professionsbachelor i ernæring og sundhed.

Det vigtigste er, det vi har fælles, og så er specialelinierne det sekundære.

Ser vi på de uddannelser, vi kan sammenligne os med, fx folkeskolelærerne og sygeplejerskerne, har de også specialiseret sig inden for bestemte områder, her kaldes det bare liniefag eller specialeområder. Men deres titel er stadig folkeskolelærer eller sygeplejerske.

Det vigtigste er, at folk ved, hvad en professionsbachelor i ernæring og sundhed er. Og her er det vigtigt med en fælles indsats, som jo fint kan starte hos os selv. Hvad gør vi som studerende, færdiguddannede og hvad gør SUHR'S for at synliggøre uddannelsen? Mange studerende og færdiguddannede kalder sig noget andet end professionsbachelor i ernæring og sundhed, og når vi ikke selv kan finde ud af at bruge vores titel, kan vi heller ikke forvente, at arbejdspladser skal søge efter os i jobannoncer. Og jo, det er da mere besværligt, og jo, mange kløjes allerede i professionsbachelor-delen af titlen, men det viser bare, at vi ikke kan promovere uddannelsen alene, men vi kan starte.

Man hedder jo også tit noget mystisk noget på de lange videregående uddannelser, men når

man hører, at de er cand. et eller andet, er man klar over, hvad cand. står for; at de har en lang videregående uddannelse. Det ville være rart, hvis det samme gjorde sig gældende for PB'erne.

SUHR'S navnet er blevet promoveret og er bedre kendt end vores titel, hvorfor denne prioritering?

Hvorfor står der kun SUHR'S på hjemmesidens forside? Der skal da også stå vores titel, som overskrift med store bogstaver, så alle dem der besøger hjemmesiden ved hvad man bliver uddannet som på SUHR'S seminarium. Er SUHR'S en virksomhed, eller er SUHR'S et uddannelsessted, der uddanner professionsbachelor i ernæring og sundhed?

Lad os begynde at kalde os ved vores titel, professionsbachelor i ernæring og sundhed, og lad os få vores titelnavn på forsiden af vores hjemmeside, og lad os så herfra håbe på, og selv gøre hvad vi kan for, at der bliver gjort noget oppefra, der kan synliggøre vores uddannelse - og her mener jeg HELE VORES UDDANNELSE.

Med venlig hilsen Stina Thorsvang

Gammel studerende fra SUHR'S, blev færdig januar 2006, og har det sidste års tid set mange jobannoncer og søgt mange jobs, og jeg oplever gang på gang den manglende viden om vores uddannelse.

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

Ministeriet for sundhed og forebyggelse
Slotsholmsgade 10 – 12
1216 København K

Den 3. juli 2008
Jr.nr. 2008/4100/001/UMM/EP

Autorisation af professionsbachelorer i ernæring og sundhed med andre specialelinjer end klinisk diætetik

Den faglige organisation for de fleste professionsbachelorer i ernæring og sundhed, Formidlerne (tidligere Ernærings- og husholdningsøkonomforeningen), fusionerede sidste år med Danmarks Lærerforening, som nu er fagforening for ernærings- og husholdningsøkonomerne og størsteparten af professionsbachelorerne i ernæring og sundhed.

Danmarks Lærerforening vil meget gerne bede om et møde med Sundhedsstyrelsen/Indenrigs- og Sundhedsministeriet med henblik på en drøftelse af mulighederne for at give andre specialelinjer end klinisk diætetik autorisation efter endt uddannelse som professionsbachelor i ernæring og sundhed. Uddannelsen skal have en ny bekendtgørelse og en fælles national studieordning med virkning fra 1. august 2009. Bekendtgørelsen er endnu ikke sendt i høring.

Baggrunden for denne henvendelse er et ønske om at bidrage til en løsning af de problemer, der er opstået i forbindelse med uddannelsens specialelinjer, deres navne og det øgede antal uddannede siden 2002. Problemer, som medfører ulige økonomiske og markedsføringsmæssige vilkår på arbejdsmarkedet for dem, der f.eks. har taget linjerne human ernæring, ernæring og fysisk aktivitet samt sundhedskommunikation - sammenlignet med vilkårene for kliniske diætister.

De ulige vilkår opstår især, når professionsbachelorer i ernæring og sundhed etablerer selvstændig virksomhed for at yde vejledning, rådgivning og undervisning i sundhedsfremmende og forebyggende relevante emner, som de har erhvervet kvalifikationerne og kompetencerne til gennem uddannelsen. Denne voksende gruppe med eksempelvis speciale i human ernæring står i en vanskelig situation, da de er momspligtige i modsætning til autoriserede kliniske diætister.

Samtidig har de uddannede fra de målrettede forebyggende specialelinjer en særlig udfordring, da de ikke automatisk bliver genkendt som kompetente og troværdige kostvejledere, når de ikke har autorisation. Dette problematiske paradoks eksisterer også på det offentlige arbejdsmarked. Flere arbejdsgivere og mange borgere/forbrugere foretrækker en klinisk diætist, selv om de forebyggende og sundhedsfremmende opgaver kan løses mere hensigtsmæssigt af en person med en anden specialelinje, når det vel at mærke ikke drejer sig om behandling og behandlingsrelateret vejledning.

Problemet omfang er vokset i de senere år. De omtalte specialelinjer er populære blandt studerende, der ikke ønsker at arbejde med syge mennesker og diætbehandling, men foretrækker at arbejde med målgrupper, der har brug for forebyggelse og sundhedsfremme i et bredt forankret perspektiv.

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

Sondringen mellem klinisk diætetik på den ene side og human ernæring, ernæring og fysisk aktivitet samt sundhedskommunikation på den anden side kan ikke altid holdes, da der er fælles berøringsflader. Specialelinjernes titler og det de uddannede kan kalde sig medfører problemer i markedsføringen. Derfor ønsker Danmarks Lærerforening også at drøfte forslag til ændring af navnene på de relevante specialelinjer eller muligheden for, at de uddannede får en ret til at kalde sig for eksempel diætist, hvis de har læst human ernæring eller idrætsdiætist, hvis de har taget linjen ernæring og fysisk aktivitet. Forslaget beskrives nærmere i vedlagte notat.

Danmarks Lærerforening ønsker på ingen måde at devaluere det kliniske genstandsfelt og finder, at patienter/borgere/forbrugere skal have en statslig garanti for, at de aktuelle ydelser tilbydes af en person med en til formålet anerkendt uddannelse og autorisation.

Det er betydningsfuldt for Danmarks Lærerforening at bidrage til højnelse af folkesundheden f.eks. ved at professionsbachelorerne i ernæring og sundhed får bedre og ligeværdige muligheder for at bruge uddannelsen på en hensigtsmæssig måde til gavn for samfundet og borgerne. De omtalte problemer kan formentlig løses permanent ved at give autorisation til andre specialelinjer end klinisk diætetik.

Danmarks Lærerforening er indstillet på at agere hurtigt i sagen, da der er en bekendtgørelsesændring på vej. Vi håber derfor, at et møde kan finde sted snarest muligt, hvor foreningen kan uddybe problemerne og illustrere mulige løsninger.

Ensydende brev er sendt til Sundhedsstyrelsen.

Med venlig hilsen

Ulla Maria Mortensen

Ulla Maria Mortensen
Konsulent

Elsbeth Parsbæk

Elsbeth Parsbæk
Konsulent

Bilag:

1. Notat om professionsbachelorer i ernæring og sundheds problemer på arbejdsmarkedet særligt i forbindelse med genkendelighed og selvstændig virksomhed

Kopi er sendt til Folketingets sundhedsudvalg, uddannelsesudvalg, skatteudvalg, arbejdsmarkedsudvalg og Forebyggelseskommissionen

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

Til: Sundhedsstyrelsen og ministeriet for sundhed og forebyggelse
Fra: Danmarks Lærerforening ved Elsebeth Parsbæk, konsulent
og Ulla Maria Mortensen, konsulent
Dato: 30. juni 2008

Notat om professionsbachelor i ernæring og sundheds-problemer på arbejdsmarkedet, særligt i forbindelse med genkendelighed og selvstændig virksomhed

Dette notat indeholder en uddybende beskrivelse af de problemer, udfordringer og forslag til løsninger, som er omtalt i brev af 2. juli 2008.

Danmarks Lærerforening har fået adskillige henvendelser fra medlemmer, der er klemte på arbejdsmarkedet, når de ønsker at etablere selvstændig virksomhed med rådgivning, vejledning og/eller undervisning om forebyggelse og sundhedsfremme. Medlemsgruppen er uddannede professionsbachelor i ernæring og sundhed samt ernærings- og husholdningsøkonomer. *) Se stjerne sidst i notatet.

Den 3. april 2008 havde Børsens magasin om Fødevarer sundhed en artikel og forsidehenvisning om 'Diætister bekriger hinanden i voksende marked'. Vedlagt sammen med andre artikler og debatindlæg i sagen fra Danmarks Lærerforenings portal www.ernaeringogsundhed.dk

Problemet er velkendt. Nu er det blevet større og meget synligt efter uddannelsesreformen i 2002. Uddannelserne til økonoma og ernærings- og husholdningsøkonom blev nedlagt sammen med overbygningsuddannelsen i klinisk diætetik. Uddannelsen til professionsbachelor i ernæring og sundhed opstod på daværende baggrund. Uddannelsen er udvidet med adskillige hundrede studerende, hvor flertallet ønsker at uddanne sig inden for de forebyggende og sundhedsfremmende områder. Under og efter studiet opstår ønsket om at blive selvstændig eller få ansættelse i en kommune som forebyggelseskonsulent f.eks. i et sundhedscenter. Disse arbejdsfunktioner sigter uddannelsen i høj grad til.

Sagens udfordringer

Faggruppen har en fælles 3½ år professionsorienteret MVU-uddannelse, professionsbachelor i ernæring og sundhed med en basisdel på 1½ år og en speciale del på 2 år. Uddannelsen har syv specialelinjer, otte fra august 2008. I bekendtgørelsen er specialelinjernes formål og kompetenceprofiler beskrevet <http://www.retsinfo.dk/GETDOC/ACCN/B20060022105-regl>

I uddannelsen opnår de studerende mere eller mindre sammenlignelige kvalifikationer og kompetencer fra delvis overlappende specialelinjer, der er relevante og velegnede, når der søges beskæftigelse inden for de forebyggende og sundhedsfremmende områder.

En del professionsbachelor i ernæring og sundhed ønsker at nedsætte sig som selvstændige kostvejledere. Men professionsbachelorerne i ernæring og sundhed har *ikke* ligestillede og ligeværdige økonomiske vilkår til at være selvstændige på grund af momsloven. Dertil kan tilføjes en anden udfordring, nemlig markedsføringen, hvor navnet professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i f.eks. human ernæring er langt og kompliceret i forhold til et mundret navn som f.eks. diætist. (Personer med en ernæringsdiplomuddannelse har tilsvarende problem.)

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

De aktuelle specialelinjer giver de studerende kvalifikationer og kompetencer til at undervise, vejlede, rådgive og formidle i uddannelsens fagområder (ernæring, sundhed, forbrug, miljø og husholdning).

Én af de fire specialelinjer, klinisk diætetik, giver også kvalifikationer og kompetencer til at diætbehandle. Ifølge lov om kliniske diætister får studerende fra denne linje autorisation og ret til at kalde sig klinisk diætist eller diætist. Desuden bliver man fritaget for momsbetaling. De fire specialelinjer, der er relevante for problemstillingen, er

- Klinisk diætetik med autorisation
- Human ernæring
- Ernæring og fysisk aktivitet
- Sundhedskommunikation

Konkrete problemer

1) Kliniske diætister er uddannet til at diætbehandle og forebygge. Det giver en faglig gråzone til personer fra de øvrige linjer, som også kan forebygge men ikke diætbehandle. Der er et særligt stort fagligt overlap mellem linjerne klinisk diætetik og human ernæring.

Faggruppen har gennem mange år forsøgt at holde fast i følgende skillelinje: Kliniske diætisters målgruppe er syge mennesker. De andre professionsbachelors målgruppe er raske mennesker. Skillelinjen kan ikke fastholdes entydigt, blandt andet fordi den faglige tilgang til f.eks. overvægt ikke altid lader sig adskille i enten behandling eller forebyggelse.

Samtidig har arbejdsmarkedet ændret sig: Kliniske diætister søger stillinger på de ikke-behandlende områder eller arbejdsgivere søger kliniske diætister til opgaver og funktioner, der kan varetages bedre af andre professionsbachelorer i ernæring og sundhed. Arbejdsgivernes manglende kendskab til de forskellige specialelinjernes kvalifikationer og kompetencer udgør en særlig udfordring, som ikke skal lægges de uddannede til last uanset specialelinje. Det er først og fremmest uddannelsens problem.

2) Kliniske diætister er ikke momspligtige, når de har selvstændig virksomhed, og de er dermed bedre stillede end kollegaer med andre specialer.

Det er fortrinsvis professionsbachelorer med human ernæring, der kommer i klemme, når de skal leve af at undervise, vejlede og formidle om ernæring, kost og sundhed, som de målrettet er uddannede til. De har et bredere sundhedsfremmende perspektiv med fokus på forebyggelse end kliniske diætister. Professionsbachelorer med linjen ernæring og fysisk aktivitet har yderligere et problem, da flere sports- og motionscentre foretrækker fysioterapeuter el. kliniske diætister, fordi de er autoriserede. Problemet gør sig også gældende i mindre omfang for de, der har linjen sundhedskommunikation, når de vil etablere sig med vejlednings/instruktions- og formidlingsarbejde af forskellig art inden for eksempelvis sundhedsoplysning.

3) Kliniske diætister/diætister har retten til at kalde sig sådan. Autorisationen giver kunderne/klienterne/patienterne en garanti for behandlingen. Det er vigtigt at værne om den kliniske autorisation, når det gælder de særlige områder, som kliniske diætister er kvalificerede og kompetente til.

De øvrige professionsbachelorer må ikke kalde sig diætister. De kan kalde sig 'Professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i human ernæring' eller 'Professionsbachelor i ernæring og sundhed med speciale i ernæring og fysisk aktivitet' eller kostvejleder, sundhedsformidler, forebyggelseskonsulent, ernæringskonsulent osv.

Danmarks Lærerforening

Forening for undervisere i folkeskolen, specialundervisere
for voksne samt formidlere i ernæring og sundhed

Titlen diætist giver positive signaler, den er enkel og genkendelig hos arbejdsgivere og kunder med stor betydning for markedsføringen af diætisternes ydelser. Disse positive og entydige signaler har de øvrige professionsbachelorere ikke med sig.

Uddannelsens specialetitler er ikke genkendelige for den almindelige forbruger. Faggruppen kæmper ydermere med alternative behandlere og vejledere. Titler som kostvejleder og ernæringskonsulent er ikke beskyttede på nogen måde. Det alternative marked er kendetegnet ved, at personer uden statslig godkendt uddannelse vejleder om forhold, som kan få katastrofale konsekvenser for kunderne.

Forslag til mulige løsninger

Uddannelsen står over for en ændring af bekendtgørelsen og skal også have en national studieordning med virkning fra 1. august 2009. Det er en aktuell anledning, der forhåbentlig kan bruges til at udvide mulighederne for autorisation.

Danmarks Lærerforening foreslår konkret, at der også gives autorisation til de øvrige relevante specialelinjer for at stille de uddannede lige med hensyn til gennemslagskraft og økonomiske vilkår på arbejdsmarkedet.

Samtidig foreslår foreningen, at specialelinjernes titler bliver ændret, så de kan formidles og markedsføre mere entydigt, genkendeligt og troværdigt. Forslaget om ændringer begrundes også med, at specialetitlerne skal signalere de kompetencer og det faglige indhold, der svarer til uddannelsens bekendtgørelse. Derfor har foreningen - inspireret af 'psykolog, klinisk psykolog, arbejdspsykolog' - dette forslag:

- Linjen klinisk diætetik skal fortsat give retten til at kalde sig klinisk diætist.
- Linjen human ernæring kan give retten til at kalde sig diætist.
- Linjen ernæring og fysisk aktivitet kan give retten til at kalde sig idrætsdiætist.
- Linjen sundhedskommunikation kan give retten til at kalde sig sundhedsformidler.

Danmarks Lærerforening er åben over for andre forslag og kombinationer for at lette de uddannedes gang på arbejdsmarkedet.

Det hører med til et samlet billede af professionsbachelorere i ernæring og sundhed at nævne de øvrige specialelinjer: Cateringledelse, serviceledelse og produktudvikling. Fra august 2008 udbydes en ottende linje, som formentlig kommer til at hedde 'Fødevarerikkerhed - og kommunikation'.

*) Danmarks Lærerforening fusionerede i 2007 med Formidlerne, Forening for formidlere af viden om husholdning, ernæring og sundhed. Formidlerne hed tidligere Ernærings- og husholdningsøkonomforeningen. Med fusionen viderefører Danmarks Lærerforening varetægelsen af medlemmernes interesser, herunder forhandlinger om uddannelse, løn- og ansættelsesvilkår m.m. Det er således Danmarks Lærerforening, der via Lærernes Centralorganisation forhandler fem overenskomster for faggruppen på det offentlige arbejdsmarked. Foreningen vejleder også privatansatte og selvstændige ernærings- og husholdningsøkonomer og professionsbachelorere i ernæring og sundhed.

Bekendtgørelse om uddannelsen til professionsbachelor i ernæring og sundhed

I medfør af § 5, stk. 1-3, og § 11, stk. 2, i lov nr. 481 af 31. maj 2000 om mellemlange videregående uddannelser, og § 6, stk.1-3, i lov om centre for videregående uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1256 af 2. december 2004, og efter forhandling med sundhedsministeren fastsættes:

Kapitel 1

Varighed og formål

§ 1. Formålet med den samlede uddannelse er at kvalificere de studerende til efter endt uddannelse selvstændigt at varetage kommunikations-, undervisnings-, ledelses- og behandlingsopgaver inden for ernæring, sammenhængen mellem ernæring og fysisk aktivitet, fødevarer, forbrug, service og husholdningsfaglige områder til sundheds- og miljøfremme med henblik på national og international beskæftigelse i privat og offentlig virksomhed. Uddannelsen skal tillige kvalificere de studerende til at kunne fortsætte i videre uddannelse.

Stk. 2. Uddannelsen består af en basisdel og en overbygningsdel. Formålet med basisdelen er, at de studerende erhverver sig grundlæggende og centrale kompetencer i uddannelsens fagområder og metoder til selvstændig opgaveløsning.

Stk. 3. På overbygningsdelen fordyber de studerende sig inden for et af følgende specialer:

1) *Human ernæring (Human Nutrition).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage sundhedsfremmende og forebyggende opgaver i relation til ernæringsområdet.

2) *Klinisk diætetik (Clinical Diet etics).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage diætetiske opgaver inden for behandling, forebyggelse og sundhedsfremme rettet mod det enkelte menneske og grupper af mennesker.

3) *Cateringledelse (Catering Management).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage drift og ledelse af mad- og måltidsproduktion med henblik på sundhedsfremme, forebyggelse og behandling af sygdom.

4) *Serviceledelse (Facilities Management).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage drift og ledelse af service-, indretnings- og vedligeholdelsesopgaver med henblik på sundhedsfremme og forebyggelse.

5) *Sundhedskommunikation (Health Communication).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage kommunikations-, vejlednings- og undervisningsopgaver i relation til sundhed og miljø.

6) *Produktudvikling (Product Development).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage udviklings- og markedsføringsopgaver af fødevarer og serviceydelser i relation til sundhed og miljø.

7) *Ernæring og fysisk aktivitet (Nutrition and Physical Activities).*

Formålet er, at den studerende kvalificerer sig til selvstændigt at varetage sundhedsfremmende og forebyggende opgaver i relation til sammenhængen mellem ernæring og fysisk aktivitet.

§ 2. Uddannelsen giver ret til betegnelsen professionsbachelor i ernæring og sundhed. Betegnelsen på engelsk er Bachelor in Nutrition and Health.

Stk. 2. Studerende, der har bestået eksamen på specialet Klinisk diætetik, autoriseres som klinisk diætist i henhold til lov om kliniske diætister.

§ 3. Uddannelsen foregår ved uddannelsesinstitutioner, der af Undervisningsministeriet er godkendt til at udbyde uddannelsen, herunder de enkelte specialer. Uddannelsesinstitutionen er ansvarlig for uddannelsen i sin helhed, herunder ansvarlig for indhold, sammenhæng og koordinering af uddannelsens teori og praktik.

Stk. 2. Uddannelsen er en semesteropdelt uddannelse, der er normeret til 3 1/2 studenterårsværk, svarende til 210 ECTS-point. Et studenterårsværk er en fuldtidsstuderendes arbejde i 1 år. Et studenterårsværk svarer til 60 point i European Credit Transfer System (ECTS-point). Hvert semester varer 20-24 uger. Uddannelsen består af en fælles basisdel på 3 semestre, svarende til 90 ECTS-point, og en overbygningsdel på 4 semestre omfattende et antal specialer, svarende til 120 ECTS-point.

Stk. 3. Uddannelsen skal være afsluttet senest 6 år efter studiestart. Uddannelsesinstitutionerne kan, hvor der foreligger usædvanlige forhold, dispensere herfra.

Kapitel 2

Tilrettelæggelse og indhold

§ 4. Uddannelsen tilrettelægges således, at der etableres vekselvirkning og kombination mellem teori og praktik med stigende sværhedsgrad og kompleksitet gennem forløbet.

§ 5. Nationale og internationale forskningsresultater, der er relevante for uddannelsen, integreres i størst muligt omfang i undervisningen.

§ 6. I uddannelsen indgår, i det omfang det er relevant for det pågældende fagområde, undervisning i miljømæssige problemstillinger og i samspillet mellem forskellige kulturformer. Uddannelsen skal endvidere bidrage til at fremme de studerendes personlige udvikling samt bidrage til at udvikle deres interesse for og evne til aktiv medvirken i et demokratisk samfund.

§ 7. Efter regler fastsat af institutionen omfatter uddannelsen:

- 1) Obligatoriske fag svarende til 160 ECTS-point fra henholdsvis natur- og sundhedsvidenskab (80 - 100 ECTS-point), samfundsvidenskab (30 - 40 ECTS-point) og humanvidenskab (30 - 40 ECTS-point).
 - 2) Valgfag/tværfaglige emner svarende til 20 ECTS-point.
- 3) Professionsbachelorprojekt, herunder videnskabsteori, videnskabelig metode og relevant praktik, i alt svarende til 30 ECTS-point.

Stk. 2. Det giver i alt 210 ECTS-point, hvori er medregnet praktik svarende til mindst 30 ECTS-point, dog mindst 42 ECTS-point på specialet i klinisk diætetik.

§ 8. Målet for den samlede uddannelse er, at de studerende skal kvalificere sig til

- 1) at kunne anvende forskningsresultater og viden fra natur-, sundheds-, samfunds- og humanvidenskab til udviklings- og arbejdsopgaver inden for ernæring, fødevarer, forbrug, service og husholdningsfaglige områder,
 - 2) kritisk at kunne tilegne sig ny viden inden for ernæring, fødevarer, forbrug og service,
- 3) at kunne planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere kommunikations-, undervisnings-, ledelses- og udviklingsopgaver med inddragelse af politiske, etiske og økonomiske aspekter,
- 4) at kunne indgå i tværfaglige arbejdssammenhænge med personer, der har forskellig uddannelsesmæssig, sproglig og kulturel baggrund og
- 5) at kunne igangsætte og indgå i arbejdsmæssige sammenhænge, hvor der udføres forsknings-, udviklings- og kvalitetsudviklingsarbejde.

Stk. 2. Målet for basisdelen er, at den studerende

- 1) tilegner sig grundlæggende teoretiske og metodiske kvalifikationer inden for uddannelsens centrale kerneområder,
 - 2) opnår indsigt i praktisk pædagogisk virksomhed,
- 3) udvikler kvalifikationer til at kunne analysere og vurdere centrale spørgsmål i relation til ernæring, fødevarer, forbrug, service, sundhed og sundhedsfremme,
- 4) udvikler metoder til selvstændig opgaveløsning og
- 5) erhverver sig forudsætninger for valg af speciale.

Stk. 3. Målet for de enkelte specialer er:

1) *Human ernæring.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

- a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden inden for ernæringsområdet,
- b) at anvende og vurdere kostundersøgelsesmetoder og principper for sammensætning og fremstilling af forskellige kosttyper under hensyntagen til ernæringsmæssig og sensorisk kvalitet og
- c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere undervisnings-, vejlednings- og kommunikationsopgaver inden for ernæringsområdet under hensyntagen til sociale, kulturelle og etiske forhold.

2) *Klinisk diætetik.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

- a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden inden for diætbehandling,
- b) at anvende og vurdere kostundersøgelsesmetoder og principper for sammensætning og brug af forskellige diættyper under hensyntagen til ernæringsstatus, ernæringsmæssig og sensorisk kvalitet og
- c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere forebyggelses-, sundhedsfremme-, behandlings-, undervisnings-, vejlednings- og kommunikationsopgaver inden for klinisk diætetik under hensyntagen til sociale, psykologiske, kulturelle og etiske forhold.

3) *Cateringledelse.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

- a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden i relation til produktion af mad og måltider under hensyntagen til ernæringsmæssig og sensorisk kvalitet,
- b) at anvende og vurdere metoder til udvikling af service og kvalitet under hensyntagen til ressourcer, miljø og arbejdsmiljø og
- c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere drifts-, ledelses-, styrings- og undervisningsopgaver inden for cateringområdet under hensyntagen til sociale, kulturelle og etiske forhold.

4) *Serviceledelse.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

- a) at udvælge og anvende relevante forskningsresultater og viden inden for produktion af serviceydelser,

b) at anvende og vurdere metoder til udvikling af service og kvalitet under hensyntagen til ressourcer, miljø og arbejdsmiljø og

c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere drifts-, ledelses-, styrings- og undervisningsopgaver inden for serviceområdet under hensyntagen til sociale, kulturelle og etiske forhold.

5) *Sundhedskommunikation.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden inden for kommunikations- og undervisningsområdet,

b) at anvende og vurdere metoder til at analysere forskellige målgrupper og deres situation under hensyntagen til undersøgelsesmetodiske og etiske krav og

c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere undervisnings-, vejlednings- og kommunikationsopgaver inden for ernæring, fødevarer, forbrug, service og husholdningsfaglige områder under hensyntagen til sociale, kulturelle og etiske forhold.

6) *Produktudvikling.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden inden for produktudvikling og markedsføring,

b) at anvende og vurdere metoder til produktudvikling og markedsføring under hensyntagen til kvalitet og ressourcer og

c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere undervisnings-, produktudviklings- og markedsføringsopgaver inden for fødevarer- og serviceområdet under hensyntagen til sociale, kulturelle og etiske forhold.

7) *Ernæring og fysisk aktivitet.*

Den studerende skal kvalificere sig til:

a) at udvælge og anvende forskningsresultater og viden om sammenhængen mellem ernæring og fysisk aktivitet i relation til sundhedsfremme og forebyggelse,

b) at anvende og vurdere metoder til udvikling af sammenhængen mellem ernæring og fysisk aktivitet under hensyntagen til sundhedsfremme, sikkerhed og forebyggelse og

c) at udvikle, planlægge, gennemføre, evaluere og dokumentere undervisnings-, vejlednings-, kommunikations- og ledelsesopgaver inden for sammenhængen mellem ernæring og fysisk aktivitet under hensyntagen til sociale, psykologiske, kulturelle og etiske forhold.

§ 9. Målet med praktikken er at skabe sammenhæng mellem teoretisk og praktisk kundskab og derved sikre professionsbaseret og praksisnær og udvikling af professionel kompetence. Praktikken tager udgangspunkt i den pågældende professions erhvervsforhold og kompetencebehov og tilrettelægges med progression fra det observerende til det reflekterende og selvstændigt udøvende inden for uddannelsens faglige felt.

Stk. 2. Mindst 2/3 af den samlede praktik foregår på godkendte praktiksteder, der er relevante for virksomhedsområdet for det enkelte speciale. Det påhviler uddannelsesinstitutionen at sikre, at der udarbejdes en beskrivelse af praktikforløbet.

Beskrivelsen skal godkendes af uddannelsesinstitutionen. De studerende har pligt til at deltage i praktikken.

Stk. 3. Nærmere regler om praktikken, herunder om kriterier for godkendelse af praktiksteder og om de studerendes deltagelse i praktikken, fastsættes i studieordningen.

§ 10. Målet med bachelorprojektet er, at den studerende gennem selvstændigt arbejde erhverver sig kvalifikationer inden for det enkelte speciales fagområde. I projektet behandles en selvvalgt problemstilling med anvendelse af videnskabelig metode og inddragelse af erfaringer fra praktik. Problemstillingen skal godkendes af institutionen.

Kapitel 3

Eksamen m.v.

§ 11. Uddannelsen indeholder 5 eksterne prøver, hvoraf en prøve placeres inden udgangen af 2. semester og bachelorprojektet placeres i 7. semester.

Stk. 2. Placeringen af de øvrige eksterne prøver og eventuelle interne prøver fastsættes i studieordningen.

Stk. 3. Praktikperioder svarende til mindst 20 uger og hver af mindst 4 ugers varighed skal bedømmes. Bedømmelsen sker ved en intern prøve, og der gives bedømmelsen Bestået/Ikke bestået.

Stk. 4. De eksterne og interne prøver, der er placeret i studiets tre første år, skal være bestået, før den studerende kan afslutte bachelorprojektet.

Stk. 5. For eksamen, herunder prøveformer, bedømmelse, eksamensbevis, censorer, klage over eksamen m.v. gælder i øvrigt reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen i erhvervsrettede uddannelser (eksamensbekendtgørelsen), bekendtgørelse om karakterskala og anden bedømmelse (karakterskalabekendtgørelsen), samt bekendtgørelsen om uddannelsen til professionsbachelor.

Kapitel 4

Studieordning

§ 12. Studieordningen indeholder de regler, som institutionen i henhold til denne bekendtgørelse fastsætter om:

1) Mål for samt indhold og tidsmæssigt omfang af de enkelte fag samt fagenes placering i studieforløbet på basisdelen og på de enkelte specialer. Omfanget af fagene fastsættes i ECTS-point, jf. §§ 7 og 8.

2) Undervisnings- og arbejdsformer.

- 3) Mål for samt indhold, tidsmæssigt omfang, placering og tilrettelæggelse af praktikken. Omfanget af praktikken på de enkelte specialer fastsættes i ECTS-point, jf. § 9.
- 4) Godkendelse af praktiksteder og de studerendes obligatoriske deltagelse i praktikken, jf. § 9, stk. 3.
- 5) Udarbejdelse af bachelorprojekt, jf. § 10.
- 6) Bedømmelse af de enkelte fag og af praktikken, jf. § 11.
- 7) Merit, jf. § 15.
- 8) Overgangsregler, jf. § 20, stk. 4.

Stk. 2. Ud over regler fastsat i henhold til denne bekendtgørelse indeholder studieordningen regler fastsat i henhold til eksamensbekendtgørelsen.

§ 13. Det skal af studieordningen fremgå, at institutionen, hvor det er begrundet i usædvanlige forhold, kan dispensere fra regler i studieordningen, der alene er fastsat af institutionen.

Stk. 2. Inden en studieordning fastsættes og ved væsentlige ændringer af denne, skal studieordningen godkendes af Undervisningsministeriet. Godkendelse af studieordningen for linjen klinisk diætetik sker efter indhentet udtalelse fra Sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. Ved udarbejdelsen af studieordningen deltager en repræsentant for de studerende og en repræsentant for praktikstederne. Ved væsentlige ændringer af studieordningen tager institutionen kontakt til aftagerrepræsentanter og indhenter en udtalelse fra censorformandskabet, jf. censorbekendtgørelsen. Studieordningen koordineres med studieordningerne fra de øvrige uddannelsessteder, så der sikres en ensartethed i uddannelsen på landsplan, jf. § 15, stk. 1. Studieordningen, herunder væsentlige ændringer i denne, træder i kraft ved studieårets begyndelse og skal indeholde overgangsregler. Censorformandskabet skal orienteres om studieordningen og ændringer heri.

Stk. 4. Studieordningen skal være offentlig tilgængelig på institutionens hjemmeside.

Kapitel 5

Andre regler

§ 14. Skift til samme uddannelse ved anden institution kan først ske efter 1. studieår, og efter at 1. eksterne prøve er bestået. Institutionen kan dispensere herfra, hvis der foreligger usædvanlige forhold.

§ 15. Beståede uddannelseselementer ved en institution, der udbyder uddannelsen efter denne bekendtgørelse, ækvivalerer de tilsvarende uddannelseselementer ved de andre institutioner, der udbyder uddannelsen.

Stk. 2. Institutionen kan herudover i hvert enkelt tilfælde eller ved regler i studieordningen godkende, at gennemførte uddannelseselementer fra en anden dansk eller udenlandsk uddannelse, der er bestået efter reglerne herom, træder i stedet for uddannelseselementer eller dele heraf, der er omfattet af denne bekendtgørelse. Afgørelsen træffes på grundlag af en faglig vurdering af ækvivalensen mellem de berørte uddannelsesdele.

§ 16. Uddannelsesinstitutionen kan beslutte, at en studerende skal afbryde eller ophøre med uddannelsen, hvis det er åbenbart, at den studerende på grund af sygdom, misbrug eller lignende ikke kan fungere forsvarligt i relevante sammenhænge.

§ 17. Undervisningsministeriet kan godkende fravigelse af bekendtgørelsen som led i forsøg. Samtidig fastsættes forsøgets varighed og rapporteringsformen.

§ 18. Undervisningsministeriet træffer afgørelse om at dispensere fra bekendtgørelsen, når det er begrundet i usædvanlige forhold, bortset fra de tilfælde der er nævnt i § 3, stk. 3, § 13, stk. 1, § 14, og § 15, stk. 2.

§ 19. Institutionens afgørelser i henhold til bekendtgørelsen kan indbringes for Undervisningsministeriet af den, afgørelsen angår, når klagen vedrører den i § 16 beskrevne situation eller vedrører andre retlige spørgsmål. Klagen indgives til institutionen, som videresender klagen til ministeriet ledsaget af en udtalelse. Institutionen giver klageren lejlighed til inden for en frist på mindst 1 uge at kommentere udtalelsen, som medsendes til ministeriet.

Stk. 2. Fristen for at indgive klage efter stk.1 er 2 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt klageren.

Kapitel 6

Ikrafttræden og overgangsregler

§ 20. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2006.

Stk. 2. Samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 112 af 1. marts 2002 om uddannelsen til professionsbachelor i ernæring og sundhed.

Stk. 3. Studerende, der er begyndt på uddannelsen til ernærings- og husholdningsøkonom senest den 1. februar 2002, kan færdiggøre uddannelsen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 771 af 22. august 1996 om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom inden for de tidsgrænser, der er fastsat i bekendtgørelsen.

Stk. 4. Studerende, der er begyndt på uddannelsen til klinisk diætist senest den 1. september 2004, kan færdiggøre uddannelsen efter reglerne i bekendtgørelse nr. 314 af 21. maj 1987 om optagelse og uddannelse af kliniske diætister på Specialkursus i Husholdning ved Århus Universitet inden for de tidsgrænser, der er fastsat i bekendtgørelsen.

Undervisningsministeriet,, den 20. marts 2006

*P.M.V.
Ivan Sørensen
Uddannelsesdirektør*

/Troels Breindal